שער הכוונות — דרושי תוספת שבת

דרוש א':

בענין ההפרש שיש בין תוספות שבת לשבת עצמו ועתה נבאר ההפרש שיש בין קדושה הנמשכ' הנק' תוס' שבת שהוא בעת קב"ש ועדיין לא קדש היום כי אחר שקידש היום והוא ליל שבת גמור אז הוא קדושת שבת ממש ואינה נק' תוס'. והנה שמעתי ממורי ז"ל פ"א כי בקב"ש עולות ג"ר דעשיה במקום ג"ת דיצירה וכעד"ז בשאר העולמות וכפ"ז נמצא כי המלכות דיצירה ושל כל עולם ועולם חזרה פב"פ עם ז"א. ופ"א שמעתי ממנו ז"ל כי ג"ר דעשיה עולות במלכו' דיצירה והיא נשארת שם עמהם בסוד הצבי שעורו מתרחב בחיים ומחזיק את בשרו כנ"ל ועד"ז בכל עולם ועולם וכפ"ז נמצא כי בקב"ש כל המל' הם אב"א ואחר בין השמשות שכבר הוא ליל שבת גמורה אז המלכות שבכל עולם ועולם חוזרת פב"פ עם ז"א שבאותו עולם אמנם עדיין היא בבחי' נקודה קטנה תחת היסוד ועומדת עמו פב"פ וזה נעשה מעצמו שלא על ידינו אלא מכח קדושת שבת עצמה שכבר הוא ליל שבת ואח"ך ע"י תפילותינו בליל שבת נגדלת ונעשית פרצו' כמ"ש בע"ה. ונלע"ד לומר סברא אחרת אמצעית והוא כי בג' עולמות בי"ע אפשר שיהיה כך שג"ר דעשיה יעלו בג"ת דיצירה והמל' דעשיה תחזור פב"פ בסוד נקודה קטנה תחת היסוד כנז' וכ"ז בקב"ש וכן הענין ביצירה ובבריאה אבל בעולם האצילות אי אפשר להיות כך לפי שכל עלית ליל שבת אינו אלא בנוק' בלבד ולא בדכורא כנ"ל בדרושים שקדמו ואף הנוק' דאצילות אינה עולה עד היות ליל שבת ממש א"כ נמצא כי בעולם האצילות המל' שבה היא העולה אחר שהוא ליל שבת ממש גמורה ועומד בסוד נקודה תחת היסוד פב"פ: